

ततः शरगुर्वस्तीक्ष्णैरश्वत्थामाप्रतापवान् ॥ निश्चेष्टतावुभौ युद्धे कृत्वा माधवपाण्डवौ ॥ २४ ॥ हाहा कृतमभुन्मर्वस्थावरं जंगमं तथा ॥ चराचरस्य गोमारौ दृष्ट्वा
संछादितां शरैः ॥ २५ ॥ सिद्धचारणसंघाश्चर्मपतुस्तैः समन्ततः ॥ चिवयंतो भवेद्वलोकानां स्वस्य पाति च ॥ २६ ॥ न मया तादृशो राजन दृष्टपूर्वः पराक्रमः ॥ संग्रामे
यादृशो द्रोणैः कृष्णो संछादयिष्यतः ॥ २७ ॥ द्रोणस्तु धनुषः शब्दमहितचासनरणे ॥ अश्रौष्वद्गुणैर्गजान् सिंहस्य नितरां यथा ॥ २८ ॥ ज्याचास्य चरंतो युद्धे
सव्यदक्षिणमस्यतः ॥ विद्युदं वृद्धमध्यस्थाभ्राजमानेव मा भवतु ॥ २९ ॥ स तथा क्षिप्रकारी च दृढहस्तश्च पाण्डवः ॥ प्रमोहं परमंगत्वा प्रेक्ष्य तं द्रोणजंततः ॥ ३० ॥
विक्रमं विहतं मेने आत्मनः समहायशाः ॥ तस्यास्य समरंगजन्वपुरा र्मांस्तु दुर्दृशं ॥ ३१ ॥ द्रोणि पाण्डवयोरेवं वर्तमाने महारणे ॥ वर्धमाने च राजेन्द्र द्रोणपुत्रे महाच
ले ॥ ३२ ॥ हीयमाने च कौन्तेय कृष्णरोषः समाविशतु ॥ मरोपान्निःश्वसनराजन्निर्दहन्निव चक्षुषा ॥ ३३ ॥ द्रोणि त्वपश्य संग्रामे फाल्गुनं च मुहुर्महुः ॥ ततः कुट्टो
ब्रवीत्कृष्णः पार्थ स प्रणयंतदा ॥ ३४ ॥ अन्यद्भुतमिदं पार्थ तव पश्यामि संयुगे ॥ अतिशेते हि यद्यत्वां द्रोणपुत्रो य भारत ॥ ३५ ॥ कश्चिद्विद्यया पूर्वभुजयोर्वा बलैर्न
व ॥ कश्चित्तेगां दिवं हस्ते रथेति प्रुमिच्छा जुन ॥ ३६ ॥ कश्चिक्कुशलिनो वा हृमुष्टिर्वा न व्यशीर्यत ॥ उदीर्यमाणं हिरण्यपश्यामि द्रोणि माहवे ॥ ३७ ॥ गुरुपुत्र इति
त्यनं मानयन् भरतपंथ ॥ उपेक्षां कुरुमापार्थनायं काल उपेक्षितुं ॥ ३८ ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन गृह्य भद्रांश्चतुर्दश ॥ त्वरमाणस्त्वगकाले द्रोणे धनुश्चाच्छिनत् ॥
॥ ३९ ॥ ध्वजं छत्रं पताकाश्च रथं शक्तिं गदां तथा ॥ जघ्नेदंश्च सुभृगं वन्मर्देतरताडयत् ॥ ४० ॥ समूर्त्तापरमंगत्वा ध्वजयष्टिं समाश्रितः ॥ तं विमंजं महाराज ग
त्रुणा भृगुपीडितम् ॥ ४१ ॥ अपोवाहरणात्सूतारत्नमाणां धनं जयात् ॥ एतस्मिन्नेव काले च विजयः शत्रुतापनः ॥ ४२ ॥ व्यहनत्तावकं मैत्र्यंगतशोथमद्रुमशः
पश्यतस्तस्य र्वारस्य तव पुत्रस्य भारत ॥ ४३ ॥ एवमेपक्षयो वृत्तस्त्वावकानां परैः सह ॥ कुरो विशमनो घोरं राजन् दुर्मित्रिते तव ॥ ४४ ॥ संग्रामकांश्च कौन्तेयः कुरु
श्चापिवृकादरः ॥ वसुपेणश्च पंचालान् लणेन व्यग्रमद्रणे ॥ ४५ ॥ वर्त्तमाने तयारौ द्रेराजन्वीरवरत्नये ॥ उन्धितान्यगणयानि कबंधानि समन्ततः ॥ ४६ ॥ युधि
ष्ठिरापि संग्रामे प्रहारैर्गाढवेदनः ॥ कोशमात्रमपकम्यत स्यौ भरतसत्तम ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुल युद्धे पट्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥